

Quay về đi bà xã của tôi

Ôm em vào lòng thật ấm áp, tự hứa với lòng không bao giờ lừa dối em nữa, không làm em rơi nước mắt nữa, trên môi chỉ có những nụ cười thôi.

Tôi và Hân quen nhau từ lúc học cấp 3, rồi tìm hiểu và yêu nhau đến khi lên đến đại học. Tôi và Hân là một cặp đôi hoàn hảo trong mắt bạn bè và mọi người ai cũng chúc phúc cho chúng tôi.

- Ông xã! Qua đón em đi ăn tối đi – đó là một tin nhắn quen thuộc của em mỗi khi em học bài mệt mỏi - Ok bà xã

Tôi qua đón Hân hai chúng tôi đi ăn rồi đi dạo mát trên phố đêm, ngồi sau xe em ôm tôi cảm giác thật ấm áp - Suốt đời không được ôm thằng nào khác ngoài ông xã biết chưa - Chưa biết! lỡ có thì sao

- Bà xã dám không

- Dám! Ôm con trai ông xã đó hihi

- Bà xã đúng là

- Là sao

- Dễ thương

- Xí chỉ khéo nịnh thôi à

Hai chúng tôi thường giỡn với nhau vậy đó, đôi lúc có một chút hờn dỗi nhưng rất hạnh phúc. Hân rất tin tưởng tôi và tôi cũng vậy, dù đôi lúc chúng tôi có đi chơi với những người khác phái nhưng chỉ dừng lại ở mức xã giao mà thôi. Hân luôn quan tâm tôi từng chút và chúng tôi từng nghĩ sau khi ra trường và công việc ổn định sẽ tiến tới hôn nhân.

- Ông xã qua nhà em đem đồ ăn về nè - Tin nhắn của Hân

- Thôi ông xã làm biếng quá

- Qua đây đi bà xã thơm ông xã nha
- Ba mẹ bà xã thấy rồi sao
- Ba mẹ em hôm nay về quê chưa lên kịp
- Ok đợi ông xã nha

Nói chứ ba mẹ em không có ở nhà thì sướng, qua nói chuyện với em thoải mái hơn với lại còn nhiều chuyện khác nữa.... Vừa lại tới nhà đã kêu em inh ỏi - Bà xã, ông xã tới rồi nè

- Sao qua nhanh vậy
- Bà xã kêu mà sao chậm được haha

Vừa bước vào nhà không đợi em nói gì tôi đã ôm chầm lấy và khóa môi em. Đã lâu không được hôn em như thế này nên hôm nay chúng tôi hôn nhau như vậy khoảng vài phút. Tôi hôn xuống má, xuống cổ, tay tôi đưa lên áo gỡ từng cúc áo của em - Đừng mà ông xã

Tiếng em vang lên khiến tôi dừng đi hành động đó. Em nhìn tôi, tôi cũng nhìn em - Ông xã xin lỗi vì đã không kiềm chế được

- Ông xã của em hôm nay xấu quá à
- Ông xã xin lỗi nha
- Khi nào bà xã là vợ ông xã thì ông xã hãy như vậy nha, ông xã hứa nha - Uh, ông xã hứa được chưa!!!
- Dạ, vậy giờ mình ăn cháo trứng ha, bà xã mới nấu ak
- Món mà ông xã thích, chỉ bà xã hiểu anh thôi

Sau khi ăn xong em tiễn tôi ra về, vừa ra khỏi cửa nhà em, thì tôi nhận được cuộc gọi - Alo! Ai đấy

- Quỳnh đây

- À gọi T có gì không??
- T qua chỗ Quỳnh một lát được không???
- Nhưng giờ tối rồi
- Một lát thôi T nhé

Quỳnh là bạn học cùng lớp với tôi chúng tôi cũng thường nói chuyện với nhau . Nghe Quỳnh nói vậy tôi thấy lo lắng nên vội chạy qua chỗ Quỳnh, vừa thấy tôi Quỳnh đã chạy tới kéo tay tôi vào trong - Sao lại kêu T đến giờ này

- Vì Quỳnh... Quỳnh nhớ T
- Cái gì nhớ T
- Ừm nhớ T, T biết Quỳnh thích T mà
- Ừm nhưng mà...

Đúng lúc đó thì điện thoại có tin nhắn:

- Ông xã về đến nhà chưa

Em nhắn tin cho mình, bây giờ làm sao đây, chẳng lẽ phải nói dối em sao, nhưng nếu em biết mình nói chuyện riêng với một cô gái thì chẳng biết em sẽ thế nào, thôi đành phải nói dối em vậy - Ông xã về đến nhà rồi, chuẩn bị đi ngủ nè

Vừa trả lời em xong thì Quỳnh hỏi:

- Ai vậy T
- Là Hân bạn gái T
- Ừm.. Quỳnh biết

Vừa nói xong Quỳnh ôm lấy cánh tay tôi và ngồi tựa đầu vào vai tôi, tôi cũng hơi bất ngờ với hành động đó của Quỳnh - Đừng Quỳnh, đừng làm vậy T đã

có người yêu rồi

- Một lát thôi, cho Quỳnh được ở bên người Quỳnh thích một lát thôi được không Quỳnh nói vậy nên tôi cũng ngồi yên đó một chút, khoảng 10 phút sau tôi phải ra về dù cho Quỳnh có một chút niu kéo - T về nhé, muộn rồi

- Ừm T về, Quỳnh sẽ rất nhớ T đấy

Chạy xe về mà tôi cứ suy nghĩ đến những lời nói và những hành động lúc này của Quỳnh, dù trong lớp Quỳnh có một số cử chỉ có vẻ thân mật với tôi nhưng tôi không nghĩ là Quỳnh thích tôi vì Quỳnh cũng biết tôi đã có bạn gái. Tôi phải làm sao đây, Quỳnh là một cô gái dễ thương và cũng có nhiều người theo đuổi tại sao Quỳnh lại thích tôi chứ. Về tới nhà thì tôi nhận được tin nhắn của Hân: - Ông xã ngủ ngon nhé, bà xã yêu ông xã nhiều lắm

Định nhắn tin trả lời cho em, nhưng nghĩ giờ em đã ngủ sợ em thức giấc nên thôi không trả lời lại. Một lát tôi nhận được tin nhắn mở ra xem là tin nhắn của Quỳnh: - T về tới nhà chưa

Sao một hồi suy nghĩ có nên nhắn lại hay không tôi cũng cảm diện thoải lên nhắn lại: - Ừm, T về tới nhà rồi chuẩn bị ngủ

- Hi vậy T ngủ ngon nhé, cảm ơn T vì đã ở bên cạnh Quỳnh, nhớ T.

Đọc tin nhắn của Quỳnh xong tôi cũng không phải cần rep lại, giờ tôi phải ngủ, ngủ để quên đi những hình ảnh lúc này của tôi và Quỳnh, chỉ muốn ngủ để mơ thấy em, thấy bà xã của tôi thôi.

Sáng 6h30 tôi có mặt trước cửa nhà em để chở em đi học:

- Ông xã đợi em lâu chưa

- Lâu rồi, nhanh lên trễ giờ học rồi

- Dạ

Chở em đi học được em ôm đây mới chính là điều hạnh phúc nhất, em ngồi đằng sau cứ ôm tôi thật chặt, lâu lâu lại đưa tay vào mặt tôi vỗ vỗ, hương thơm của nước hoa từ tay em khiến tôi rất dễ chịu - Sao đi học mà xài nước

hoa thơm thế, làm con trai nó mê, nó đến gần - Ông xã ghen hả hihi, mùi hương của bà xã chỉ có ông xã biết thôi chứ còn ai nữa đâu, có ai được tới gần bà xã như ông xã đâu - Nhớ đó, không cho thằng nào tới gần bà xã như ông xã biết chưa - Dạ , biết ùi hihi

Sau khi chở em đến trường, tôi cũng đi đến trường của mình, cảm giác sáng được chở em đi học, trưa lại qua đón em thật hạnh phúc. Vào đến lớp, ngồi được một lát thì Quỳnh cũng vào, Quỳnh lại chỗ của tôi đang ngồi - Hôm nay Quỳnh ngồi chung bàn với T nha

- Ủm cũng được

- À T ơi hôm nay xe Quỳnh hư rồi, trưa nay T cho Quỳnh có gian về nha - Vậy hồi sáng Quỳnh đi bằng gì

- Quỳnh có gian bạn nhưng trưa nay nó bận không chở Quỳnh về được, vậy T cho Quỳnh có gian nha - Ủm hì

Tôi lấy điện thoại ra nhắn tin cho em:

- Trưa nay, anh họp lớp không đón bà xã được bà xã tự về nha - Dạ trưa em có gian nhỏ bạn về cũng được, ông xã bận học thì lo học đi, em tự lo được mà-đọc tin nhắn của em mà thấy có lỗi quá Trưa tôi chở Quỳnh về, nhưng Quỳnh lại rủ tôi đi ăn rồi đi uống nước, lúc đầu tôi cũng từ chối nhưng Quỳnh năn nỉ quá nên tôi cũng chịu theo vậy. Sau khi chở Quỳnh đi ăn xong, hai đứa vào một quán nước gần trường, tôi ngồi xuống thì Quỳnh ngồi xuống sát bên tôi làm tôi cũng hơi ngượng.

Hai chúng tôi kêu nước rồi ngồi nói chuyện với nhau bỗng Quỳnh ngồi tựa vào tôi, hôm nay tôi cũng lạ ngồi yên đó chứ không phản ứng như hôm qua, chẳng lẽ tôi đã có tình cảm với Quỳnh rồi sao, nhất định không được đã có em rồi làm sao như vậy với Quỳnh được chứ

- Quỳnh à nước tới rồi-lấy cốc cho Quỳnh ngồi dậy

- Hì tựa đầu vào T một lát mà mọi mệt mỏi suy nghĩ của Quỳnh lại tan biến hết - Quỳnh khéo nói thật, sao này nhiều chàng phải theo Quỳnh lắm đây - Quỳnh không cần, chỉ cần có T là được

- Thôi mình uống nước đi

Tôi tìm cách qua chủ đề này, hôm đó về nhà tôi cảm thấy mình thật là có lỗi, có lỗi với em, làm sao đây, làm sao để thoát khỏi cuộc tình oan trái này. Mấy hôm sau tôi cố tình đi học muộn chỉ để không phải gặp Quỳnh, tôi thường ngồi cuối lớp ra về vọt cho lẹ.

Hôm nay hẹn em đi chơi, nên chiều đã chuẩn bị kĩ lưỡng

- Đúng là con gái làm gì cũng lâu – vừa thấy em ra nó quát - Bà xã phải diện một tí chứ để ra đường lỡ có gặp bạn bè ông xã thì ông xã cũng mát mặt - Bà xã nói vậy thì ông xã không còn gì để nói

Tôi chờ em đi chơi vòng vòng hôm nay thấy em vui lắm, không vui sao được hổng rài tôi có phần bỏ bê ít quan tâm tới em, nên tôi biết em cũng hơi buồn - Dạo này ông xã không quan tâm bà xã như trước bà xã có buồn không - Bà xã không có buồn vì bà xã biết ông xã bận học mà hihi - Ừm

Hân ơi ông xã hứa sẽ không bao giờ làm chuyện có lỗi với bà xã đâu. Hôm nay hai chúng tôi đi chơi khá vui vẻ, hôm nay em muốn đi đâu tôi chở đi đó, tôi và em mua áo cặp lâu lắm mới mua đấy, đi chơi thấy đói hai đứa đi ăn rồi lại đi uống. Đang ngồi trong quán nước với em, bỗng điện thoại có tin nhắn: - T đang làm gì đó, sao dạo này T cứ tránh mặt Quỳnh, Quỳnh rất nhớ T

Đọc tin nhắn xong tôi vội tắt điện thoại, chứ không trả lời - Ai nhắn tin cho ông xã vậy, sao ông xã không trả lời

- À nhỏ bạn, nó nhắn tin nhắc ông xã mai đi họp nhóm đó mà - Thật không, lén phén với đứa nào là chết với bà xã

- Ông xã biết rồi, bà xã là nhất mà

- Dạ hihi

Nói rồi tôi ôm em vào lòng, thật ấm áp, tôi ước cho thời gian trôi qua mau, thật mau để khi ra trường tôi có thể lấy em về làm vợ. Ngồi một lúc rồi tôi chở em về nhà, đứng trước cửa nhà em mà luyến tiếc không muốn về: - Ông xã không muốn về

- Sao vậy hihi ông xã ngoan về đi tối em nấu chè đem qua hai đứa mình ăn - Ghét chưa... vậy ông xã về đợi bà xã đó

- Da hihi

Tạm biệt em, tôi về nhà với một tâm trạng hạnh phúc, ước gì chúng tôi sẽ mãi hạnh phúc như thế này. Tối tắm rửa sạch sẽ và đợi em qua ăn tối, bỗng chuông điện thoại reo lên tưởng là em nên vội vã mở ra xem nhưng không phải thì ra là Quỳnh, tôi để điện thoại xuống không nghe dù cho chuông điện thoại cứ đổ. Mười lăm phút sau, tiếng chuông cửa vang lên, chắc là em đến, tôi vội xuống mở cửa, cách cổng vừa mở ra thì : - Quỳnh ! sao lại đến đây

- Nhớ T nên Quỳnh đến, sao dạo này T cứ tránh mặt Quỳnh, Quỳnh gọi hay nhắn tin T cũng không trả lời - Tại vì..

Chưa kịp trả lời thì Quỳnh đã đến ôm chặt tôi. Tôi cũng bất ngờ một tí nhưng vẫn đứng như vậy vì biết tâm trạng Quỳnh hiện đang rất buồn, rồi tôi đưa tay ôm Quỳnh như để an ủi, nhưng giọt nước mắt của Quỳnh đã thấm ướt vai áo tôi, chưa bao giờ tôi lại mê mẩn như thế này, tâm trạng không suy nghĩ được gì, ôm Quỳnh một lát thì: - Bịch...

Tiếng gì đó rơi xuống đất, tôi quay lại nhìn thì ra là em đã đến từ bao giờ

- Ông xã....- em nói nước mắt lã lã

- Không phải như vậy đâu-tôi vội đẩy Quỳnh ra

- Không phải như vậy thì còn gì, nếu hôm nay không tận mắt chứng kiến thì...

Em chưa nói dứt câu thì đã đạp xe lao đi mất, trong đêm tối em vừa chạy vừa ôm mặt khóc. Tôi đứng đó một hồi lâu rồi quay sang nhìn Quỳnh: - Quỳnh về đi từ nay đừng đến tìm T nữa

- Nhưng mà....

- Về đi-tôi quát lớn với Quỳnh

- Ừm Quỳnh về

Sau khi Quỳnh về, nó từ từ tiến lại gần chỗ em đánh rơi bịch chè mà em đã nấu cho tôi ăn, chè vẫn còn nóng, rơi một ít ra ngoài, tôi cầm lên và đem vào vào nhà, cầm điện thoại lên gọi em nhưng em không bắt máy, nhắn tin cho em, em cũng không trả lời. Đêm khuya tôi trần trọc nghĩ đến em, không biết giờ em như thế nào một hồi điện thoại tôi có tin nhắn: - Anh à! Em nghĩ mình nên chia tay đi, vì niềm tin của em dành cho anh đã không còn, cái hôm mà anh bảo không đón em ở trường được em cứ nghĩ là anh bận học gì đó nên em cũng không thắc mắc và tự về nhưng ngày hôm sau khi đi học, một đứa bạn nói với em là nó có thấy anh chở một cô gái nào đó trông hai người có vẻ vui lắm, lúc đó em nghĩ là nó nhìn lầm, nhưng nó khẳng định chính là anh là ông xã của em, lúc đó thì em chỉ nghĩ là chắc tiện đường nên anh cho cô bạn có gian về, và rồi khi chính em thấy anh ôm cô gái đó thì em đã thực sự tin những điều em nghĩ trước đây là sai. Em cũng nói cho anh một điều mà em đã giấu anh bấy lâu, ba mẹ em muốn em đi du học nước ngoài, mong ước của ba mẹ lâu rồi mà em chưa thực hiện được là vì anh vì người em iu, vì em không muốn xa anh để đến phương trời khác, em chỉ muốn ở bên anh, được anh che chở nhưng giờ đã hết. Tạm biệt anh ! ông xã người mà em đã từng yêu rất nhiều... dù biết sẽ rất đau nhưng em sẽ cố vượt qua nó sẽ cố để quên anh Đọc tin nhắn của em, tôi vội bấm số gọi em nhưng điện thoại em giờ đã tắt máy, chẳng lẽ em muốn cắt đứt quan hệ với tôi thật sao, đêm nay tôi không ngủ, bấm số em rồi gọi đến khi nào em mở máy lên sẽ thấy ngay cuộc gọi của tôi. Một ngày sau, tôi đến trường tìm em nhưng không gặp, bạn em bảo em đã nghỉ học mấy ngày rồi, hình như em chuẩn bị đi du học. Em sẽ đi thật sao , em sẽ rời xa tôi thật sao. Đứng trước nhà em, tôi không bấm chuông, cũng như không kêu inh ỏi như thường lệ, chỉ đứng ở ngoài nhìn vào, hy vọng sẽ thấy được bóng em dù chỉ một giây thôi, nhưng đợi mãi tôi chẳng thấy em đâu. Đứng dưới nhà nhìn lên ban công tôi nhớ những lúc em đứng trên đó bảo tôi rồi bảo : ” Ông xã đợi bà xã xịu , bà xã xuống liền”, nhớ nơi tôi đang đứng những ngày mà em học mệt mỏi, em thường bảo tôi đến và đứng như thế này, em sẽ chạy đến thơm vào má tôi và sẽ ôm tôi thật chặt, nghĩ ngợi một hồi nước mắt nóng hổi của tôi rơi xuống lúc nào tôi cũng chẳng biết và tôi đã khóc, lần đầu tiên tôi khóc vì tôi biết mình đã đánh mất đi một thứ gì rất quý giá. Buổi tối tôi chạy xe chậm trên những con đường mà tôi thường chở em đi, vẫn quán nước ấy, vẫn ghế đá ấy nhưng giờ không còn em bên cạnh tôi nữa, vẫn chiếc xe này và tôi vẫn chạy nhưng không còn em ngồi phía sau ôm tôi nữa, không còn một cách tay đưa lên để tôi thơm nữa và bảo rằng nước hoa thơm quá. Về đến nhà đăng nhập vào facebook của em,

em vẫn chưa thay đổi mặt khẩu, nhưng em không còn để avatar là tấm hình hạnh phúc của chúng tôi nữa, thay vào đó em lại để trống, thông báo mới nhất của em là : Tạm biệt... tình yêu đầu tiên.

Những ngày sau đó tôi nghỉ học, tôi chẳng còn tâm trí đi học nữa, giờ kiểm tra thì lên lớp nhưng làm bài thì bỏ giấy trắng. Giờ tôi chỉ biết nghĩ đến em, nghĩ đến cách nào để em quay lại với tôi. Tôi tìm đến rượu, vì người ta nói rượu có thể giúp người ta quên hết những ưu sầu trên thế gian mà, trong cơn say tôi bấm số em nhưng vẫn vậy vẫn không liên lạc được. Đêm khuya tôi loạng choạng đến nhà em, kêu tên em nhưng vẫn vậy vẫn là khoảng không gian yên tĩnh, phòng em bật sáng phút chốc rồi tắt. Về đến trước cửa nhà thì tôi đã thấy bóng dáng ai đó đứng trước cửa, vẫn là Quỳnh, Quỳnh chạy đến đỡ tôi: - Sao T lại say vậy chứ

- Cô buông tôi ra, cô không phải là Hân sao cô dám đụng vào người tôi chứ

- T say rồi, Quỳnh đưa T vào nhà

- Không cần cô đi đi, đừng đến đây nữa, tôi chỉ cần Hân thôi, ai có thể mang Hân về cho tôi - Quỳnh xin lỗi vì đã kiến chuyện xảy ra như thế này

Nói rồi Quỳnh cũng ra về , nó thì vẫn ngồi đó vẫn thần thờ và nhớ về em 8h30 ngày 22/12/ 2011, ngày em ra phi trường, tôi biết giờ em đi trước đó 1 tiếng, tôi biết được tin đó nhờ một người bạn của em nhắn tin cho tôi. Tôi lao xe thật nhanh đến sân bay, cố chạy và chạy, mắt nhìn về nhiều phía, tìm kiếm bóng dáng quen thuộc nhưng chẳng thấy đâu, tới nơi thì thấy chuyến bay của em đã bay được mười lăm phút rồi, tôi khụy xuống, muốn khóc nhưng cố kìm lại, vậy là em đã bỏ tôi thật sao, em đi thật sao, trái tim đau lắm như muốn vỡ.

- Đứng lên đi đừng ngồi vậy nữa

Tiếng nói quen thuộc, tôi ngược nhìn lên như không tin vào mắt mình nữa, em đang đứng trước mặt tôi - Bà xã chưa chưa đi sao-tôi nhìn em nói không thành tiếng - Nếu đi rồi sao bà xã còn đứng trước mặt ông xã được

Tôi vội chạy đến tay run run cầm tay em, đúng rồi đây không phải là mơ mà là thật - Sao bà xã còn ở đây

- Vì giấy tờ có chút trục trặc nên chưa đi được
- Bà xã tha lỗi cho anh nha, quay về với anh nha
- Mới có một tháng thôi mà nhìn ông xã hốc hác quá ốm đi rất nhiều, sao không bắt giữ gìn sức khỏe của mình gì hết - Vì không có bà xã, nên ông xã mới như vậy đó, tha thứ cho ông xã nha - Nếu không tha thứ cho ông xã thì bà xã đã không đứng đây trước mặt ông xã rồi Tôi ôm em chặt vào lòng và tự hứa sẽ không bao giờ làm em tổn thương nữa, cuộc đời của tôi nguyện chỉ sống và yêu em Vài hôm sau, tôi chở em đi chơi tôi có hỏi em:
 - Sao bà xã tha thứ và quay về với ông xã vậy
 - Thì tại em yêu ông xã hihi
 - Không đùa nữa đâu bà xã nói đi
 - Thật ra thì thời gian bà xã chuẩn bị đi thì Quỳnh có đến tìm bà xã, Quỳnh đã kể hết những chuyện liên quan đến ông xã và Quỳnh cho em nghe và Quỳnh bảo cô ấy rất hối hận khi khiến chúng ta phải xa nhau, lúc ấy em như muốn cào cấu cô ấy vậy, nhưng cùng là con gái nên em hiểu khi yêu ai đó họ sẽ yêu hết mình và thật lòng nhất dù người kia không đáp lại, rồi cô ấy bảo sẽ không gặp anh nữa, và tình cảm của Quỳnh sẽ chóng quên mau thôi. Lúc ấy bà xã vui lắm như hết buồn rồi, nhưng phần vì giận, giận vì ông xã đã lừa dối trong thời gian dài, giận vì đã tự làm hại sức khỏe bản thân khi không có bà xã bên cạnh. Ông xã hư quá lại còn dám uống bia rượu nữa chứ
 - Tại vì ông xã buồn mà, buồn vì không có bà xã bên cạnh - Sau này mà còn bia rượu như thế thì đừng nói chuyện với bà xã nữa đó - Ông xã biết rồi
- Ôm em vào lòng thật ấm áp, tự hứa với lòng không bao giờ lừa dối em nữa, không làm em rơi nước mắt nữa, trên môi chỉ có những nụ cười thôi.
- Cám ơn bà xã đã quay về... ông xã sẽ không để bà xã bỏ đi nữa đâu!